

IPPB5/423-255/14-4/RS - Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Rodzaj dokumentu	interpretacja indywidualna
Sygnatura	IPPB5/423-255/14-4/RS
Data	2014.05.26
Autor	Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie
Temat	Podatek dochodowy od osób prawnych --> Przychody --> Sprzedaż nieruchomości i praw majątkowych Podatek dochodowy od osób prawnych --> Przedmiot i podmiot opodatkowania --> Powiązania gospodarcze, rodzinne, kapitałowe Podatek dochodowy od osób prawnych --> Przedmiot i podmiot opodatkowania --> Podatkowe grupy kapitałowe Podatek dochodowy od osób prawnych --> Przedmiot i podmiot opodatkowania --> Przedmiot opodatkowania
Istota interpretacji	Czy w związku ze stosowaniem art. 11 ust. 8 ustawy o CIT, art. 14 i art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT nie będą miały zastosowania do transakcji dokonywanych w ramach PGK?

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749, z późn. zm.) oraz § 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770, z późn. zm.) Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie działając w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko - przedstawione we wniosku z dnia 17 marca 2014 r. (data wpływu) uzupełnionego pismem z dnia 19 maja 2014 r. (data nadania 20 maja 2014 r., data wpływu 22 maja 2014 r.) uzupełniającym braki formalne na wezwanie Nr IPPB5/423-255/14-2/RS z dnia 7 maja 2014 r. (data nadania 8 maja 2014 r., data doręczenia 13 maja 2014 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie stosowania przepisów dotyczących cen transferowych w stosunku do transakcji dokonywanych pomiędzy spółkami tworzącymi Podatkową Grupę Kapitałową – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 17 marca 2014 r. został złożony ww. wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie stosowania przepisów dotyczących cen transferowych w stosunku do transakcji dokonywanych pomiędzy spółkami tworzącymi Podatkową Grupę Kapitałową.

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe.

Spółka Akcyjna (dalej: „P.” lub „Spółka”), spółka dominująca w Grupie Kapitałowej P. (dalej: „GK P.”) utworzyła wraz ze spółkami zależnymi (dalej: „spółki zależne”) Podatkową Grupę Kapitałową (dalej: „PGK”) w rozumieniu art. 1a ustawy o CIT.

PGK została utworzona na podstawie umowy podatkowej grupy kapitałowej zawartej w formie aktu notarialnego (dalej: „umowa PGK”) i zarejestrowana przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego. Zgodnie z umową PGK, spółką dominującą w ramach PGK będzie P.. Jednocześnie, zgodnie z wymogami wskazanymi w art. 1a ust. 3 pkt 4 ustawy o CIT, P. zostanie wskazana w umowie PGK jako

spółka reprezentująca PGK w zakresie obowiązków wynikających z ustawy o CIT oraz z przepisów Ordynacji podatkowej (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 749, dalej: „Ordynacja podatkowa”).

W okresie funkcjonowania PGK i posiadania przez nią statusu podatnika CIT dochodzić będzie do transakcji pomiędzy Spółką a spółkami zależnymi oraz pomiędzy poszczególnymi spółkami zależnymi. Z uwagi na stosowanie art. 11 ust. 8 ustawy o CIT, nie można wykluczyć, że w niektórych przypadkach warunki poszczególnych transakcji we wzajemnych rozliczeniach (w tym w szczególności dotyczące wynagrodzenia) mogą odbiegać od warunków rynkowych.

Jednocześnie, Spółka oraz spółki zależne w transakcjach z innymi podmiotami (powiązanymi i niepowiązanymi), niewchodzącymi w skład PGK, stosować będą zasady rynkowe.

W związku z tym, że poniższe pytania dotyczą ustalenia dochodu / straty PGK jako podatnika CIT, z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej występuje P. jako spółka reprezentująca PGK (dalej: Wnioskodawca).

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie.

Czy w związku ze stosowaniem art. 11 ust. 8 ustawy o CIT, art. 14 i art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT nie będą miały zastosowania do transakcji dokonywanych w ramach PGK...

Zdaniem Wnioskodawcy, w związku ze stosowaniem art. 11 ust. 8 ustawy o CIT, art. 14 i art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm. - dalej „ustawa o CIT”) nie znajdą zastosowania do transakcji dokonywanych w ramach PGK.

Podniesiono, że zgodnie z art. 11 ust. 1-4 ustawy o CIT w przypadku, gdy pomiędzy podmiotami powiązanymi, w rozumieniu tych przepisów, dochodzi do transakcji, w których stosuje się ceny odbiegające od cen, które byłyby zastosowane przez dwa niezależne podmioty, dochody danego podmiotu oraz należny podatek określa się bez uwzględnienia warunków wynikających z tych powiązań. Jednocześnie, na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy o CIT, do świadczeń między spółkami tworzącymi podatkową grupę kapitałową nie mają zastosowania przepisy dotyczące stosowania cen transferowych pomiędzy podmiotami powiązanymi.

Oznacza to zdaniem Wnioskodawcy, iż w przypadku podmiotów wchodzących w skład PGK, mimo, iż spełniają one definicję podmiotów powiązanych (na podstawie art. 11 ustawy o CIT), to jednocześnie wyłączona została możliwość określania / szacowania wysokości dochodów takich podatników z powodu stosowania cen we wzajemnych transakcjach na warunkach odbiegających od rynkowych (poprzez wyłączenie wprost stosowania art. 11 ust. 4 ustawy o CIT).

Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy o CIT, przychodami są w szczególności otrzymane pieniądze, wartości pieniężne, w tym również różnice kursowe. Z kolei zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT, przychodami są w szczególności wartość otrzymanych nieodpłatnie lub częściowo odpłatnie rzeczy lub praw, a także wartość innych nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń. Wartość otrzymanych nieodpłatnie rzeczy lub praw określa się na podstawie cen rynkowych stosowanych w obrocie rzeczami lub prawami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca ich uzyskania.

Ponadto, jak wynika z art. 12 ust. 5a ustawy o CIT, wartością rzeczy lub praw częściowo odpłatnych stanowiącą przychód podatnika jest różnica między wartością tych rzeczy lub praw, ustaloną według zasad określonych w ust. 5, a odpłatnością ponoszoną przez podatnika. Przepis art. 14 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Jednocześnie, zgodnie z art. 14 ust. 1-3 ustawy o CIT, przychodem z odpłatnego zbycia rzeczy lub praw majątkowych, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, jest ich wartość wyrażona w cenie określonej w umowie.

Jeżeli jednak cena bez uzasadnionej przyczyny znacznie odbiega od wartości rynkowej tych rzeczy lub praw, przychód ten określa organ podatkowy w wysokości wartości rynkowej.

Podniesiono, że niewątpliwie zakresy przedmiotowe cytowanych regulacji częściowo pokrywają się - ich podstawowym celem i skutkiem jest możliwość weryfikacji stosowanych cen / rozpoznanego przychodu w transakcjach pomiędzy podatnikami.

Wskazano, że uregulowania te różnią się jednak zakresem podmiotowym. Przepis art. 11 ustawy o CIT odnosi się do tych podatników, którym można przypisać dodatkową cechę powiązania, w szczególności pod względem kapitałowym, majątkowym czy personalnym. Podobną relację zawarto w art. 11 ust. 8 tej ustawy, który wprowadza jeszcze jedną dodatkową cechę szczególną (oprócz powiązania), a mianowicie odnosi się do podmiotów tworzących podatkową grupę kapitałową. Równocześnie, hipoteza norm art. 12 i 14 ustawy o CIT ma charakter bardziej ogólny i odnosi się do wszystkich podatników. Tym samym opisana powyżej relacja odpowiada znanej w doktrynie prawa konstrukcji przepisów szczególnych i przepisów ogólnych – *lex specialis derogat legi generali*.

W konsekwencji, skoro art. 11 ustawy o CIT wskazuje dodatkową cechę podmiotów objętych hipotezą normy tego przepisu (tj. cechę „powiązania”) względem hipotezy norm art. 12 i 14 ustawy o CIT, to relacja pomiędzy tymi przepisami jest relacją przepisu szczególnego – *lex specialis* (art. 11 ustawy o CIT), do przepisu ogólnego - *lex generalis* (art. 12 i 14 ustawy o CIT). Tym samym, w przypadku wypełnienia przesłanek obu powyższych norm, kolizję powyższych przepisów należy rozwiązać przy pomocy reguły kolizyjnej *lex specialis derogat legi generali*. Innymi słowy, w przypadku podmiotów powiązanych, wówczas dany stan faktyczny należy ocenić wyłącznie w świetle postanowień art. 11 ustawy o CIT.

Podniesiono, że podobne relacje jak między przepisami szczególnymi i ogólnymi zachodzą między art. 11 ust. 1-4, a art. 11 ust. 8 ustawy o CIT. Mianowicie, art. 11 ust. 8 ustawy o CIT, poprzez wprowadzenie dodatkowej cechy szczególnej będzie stanowił *lex specialis* względem zasady ogólnej wyrażonej w art. 11 ust. 1-4.

Wskazano, że powyższe stanowisko potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15 grudnia 2010 r., sygn. akt II FSK 1128/09, w którym wskazał, że: „(...) wychodząc od art. 12 u.p.d.o.p., co uczyniły organy podatkowe w postępowaniu podatkowym, należy w kwestii określenia poprawnej metody oszacowania wartości rzeczy, stanowiącej przychód (w rozpoznawanej sprawie - w.w. nieruchomości), uwzględnić treść art. 14 ust. 3 ww. ustawy, bowiem art. 12 ust. 5a u.p.d.o.p. jest przepisem odsyłającym wprost do niego. (...) art. 11 u.p.d.o.p. jest *lex specialis* względem art. 14 tejże ustawy. Rozpoznając sprawę, której stan faktyczny wypełnia przesłanki art. 11 u.p.d.o.p., co prowadzi jednocześnie do wypełnienia przesłanek art. 14 u.p.d.o.p., podmioty stosujące prawo muszą mieć na względzie, że kolizję powyższych przepisów, w zakresie wskazania prawidłowej metody oszacowania wartości zbytej rzeczy lub prawa majątkowego, należy rozwiązać przy pomocy reguły kolizyjnej *lex specialis derogat legi generali* (...).”

W konsekwencji zdaniem Wnioskodawcy, konstrukcja art. 11 ustawy o CIT, tj. wskazanie dodatkowej cechy podmiotów objętych hipotezą normy tego przepisu (wystąpienie powiązań pomiędzy podatnikami, w tym powiązań kapitałowych, majątkowych czy rodzinnych) wyklucza zastosowanie art. 12 ust. 1 pkt 2 i 14 ustawy o CIT w przypadku transakcji dokonanej pomiędzy podmiotami powiązаныmi w podatkowej grupie kapitałowej.

Zdaniem Wnioskodawcy regulacja taka jest naturalną konsekwencją utworzenia na gruncie przepisów ustawy o CIT specyficznej instytucji podatnika, jaką jest PGK. Skutkiem powstania PGK jest utrata podmiotowości w podatku dochodowym od osób prawnych przez spółki, które zawarły umowę

PGK. Wyrazem tej reguły jest art. 7a ust. 1 ustawy o CIT, zgodnie z którym przedmiotem opodatkowania w PGK jest osiągnięty w roku podatkowym dochód stanowiący nadwyżkę sumy dochodów wszystkich spółek tworzących grupę nad sumą ich strat. Skoro zatem podatnikiem w takim przypadku jest PGK jako całość, to wzajemne transakcje pomiędzy spółkami wchodzącymi w jej skład powinny pozostać neutralne dla celów podatkowych, tj. nie powinny wpływać na wysokość dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania dla PGK (w każdym przypadku przychodowi jednej ze spółek wchodzących w skład PGK będzie odpowiadał bowiem koszt uzyskania przychodu u drugiej).

Spółka stoi na stanowisku, że stosowanie jakichkolwiek przepisów umożliwiających weryfikację cen stosowanych w transakcjach pomiędzy spółkami wchodzącymi w skład PGK, w szczególności art. 11, art. 14 czy art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT, spowodowałoby bezprzedmiotowość regulacji zawartej w art. 11 ust. 8 ustawy o CIT. Cena transakcji zawieranych pomiędzy spółkami wchodzącymi w skład PGK pozostaje bowiem bez znaczenia dla wyniku podatkowego PGK. Zwiększanie jej natomiast u tego podmiotu, dla którego rezultat danej transakcji stanowiłby przychód, czy też ustalanie przychodu po stronie odbiorcy świadczenia, w sztuczny sposób zwiększałoby dochód całej PGK.

Podniesiono, że stanowisko powyższe znajduje potwierdzenie m.in. w interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 21 czerwca 2012 r. (sygn. IBPBI/2/423-297/12/SD), w której organ podatkowy, odstępując od uzasadnienia prawnego swojego stanowiska potwierdził za wnioskodawcą, iż: „wykluczenie stosowania art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT, ma więc analogiczne uzasadnienie jak brak możliwości stosowania art. 14 ust. 1-3 ustawy o CIT, w zakresie możliwości określenia przychodu z odpłatnego zbycia rzeczy lub praw majątkowych w wysokości ich wartości rynkowej. Także bowiem ten przepis (mający jednak zastosowanie do zbywcy a nie nabywcy) przeczyłby celowi art. 1 i ust. 8 ustawy o CIT, który jak wskazano, wyłącza możliwość szacowania dochodu w PGK. (...) Dopiero bowiem uznanie, iż zastosowania nie znajdują zarówno art. 14 jak i art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT, będzie wypełniało treścią normatywną art. 11 ust. 8 ustawy o CIT, statuując neutralność podatkową transakcji dokonywanych pomiędzy członkami PGK”.

Wskazano, że w powoływanym już wyroku, NSA podkreślił również, że art. 11 ustawy o CIT - podobnie jak art. 14 tej ustawy o CIT - jest przepisem, którego celem „jest zabezpieczenie interesów Skarbu Państwa przed takimi działaniami podatników, które polegają na stosowaniu we wzajemnych transakcjach cen odbiegających od rynkowych, po to aby osiągnąć korzystny dla siebie rezultat podatkowy” (G. Dźwigała, w: G. Dźwigała, Z. Huszcz, P. Karwat, R. Krasnodębski, M. Ślifirczyk, F. Światała, Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych. Komentarz, Warszawa 2009). Natomiast, zgodnie z konstrukcją podatkowej grupy kapitałowej, spółki tworzące tę podatkową grupę kapitałową nie są odrębnymi podatnikami - podatnikiem bowiem jest PGK jako całość (art. 1a ust. 1 ustawy o CIT), a wzajemne transakcje pomiędzy członkami PGK nie mają wpływu na ostateczne zobowiązanie podatkowe PGK. W konsekwencji, nie zostanie spełniona podstawowa przesłanka do zastosowania mechanizmów weryfikacji cen.

W związku z powyższym, zdaniem Wnioskodawcy, zarówno art. 12 ust. 1 pkt 2, jaki i art. 14 ustawy o CIT nie znajdują zastosowania do oszacowania przychodu Spółek wchodzących w skład PGK.

Podniesiono, że stanowisko powyższe znajduje potwierdzenie m.in.:

- w interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 9 stycznia 2012 r., sygn. IBPBI/2/423-1240/11/JD, w której organ podatkowy odstąpił od uzasadnienia prawnego swojego stanowiska, potwierdzając tym samym stanowisko wnioskodawcy, iż „w przypadku dokonania transakcji sprzedaży pomiędzy podmiotami tworzącymi PGK, dla której cena nabycia została

ustalona poniżej wartości rynkowej, przepisy art. 11 ust. 4 oraz art. 14 ustawy o CIT nie będą miały zastosowania”,

- w interpretacji Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 17 stycznia 2011 r. (sygn. IPPP1-443-1138/10-2/IGo), w której także wskazał iż „ art. 11 ust. 8 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych wprowadza wyjątek od zasady szacowania dochodu wyłącznie w podatku dochodowym w przypadku podmiotów tworzących PGK”,
- w interpretacji Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 12 lipca 2011 r. (sygn. IPPP2/443-432/11-4/KG), gdzie władze skarbowe wskazały, iż „Przepis art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. 2000 r. Nr 54, poz. 654 ze zm.) wprowadza wyjątek od zasady szacowania dochodu wyłącznie w podatku dochodowym w przypadku podmiotów tworzących PGK”,
- w interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 14 lipca 2011 r., sygn. IBPBI/2/423-806/11/SD, w której Dyrektor IS potwierdził, iż wprowadzanie jakichkolwiek regulacji, zgodnie z którymi w przypadku transakcji pomiędzy spółkami tworzącymi PGK dochodziłoby do powstania przychodu / kosztu u jednej ze spółek tworzących PGK bez powstania odpowiadającego mu kosztu / przychodu w drugiej spółce powodowałoby, iż w sztuczny sposób ulegałby zwiększeniu dochód PGK. Jak wskazał organ „Analogiczne zakłócenia powodowałoby stosowanie jakichkolwiek przepisów umożliwiających weryfikację cen stosowanych w transakcjach pomiędzy spółkami wchodzącymi w skład PGK, w szczególności art. 11 bądź art. 14 ustawy o CIT. Cena transakcji zawieranych pomiędzy spółkami wchodzącymi w skład PGK pozostaje bowiem bez znaczenia dla wyniku podatkowego podatkowej grupy kapitałowej. Zwiększanie jej natomiast u tego podmiotu, dla którego rezultat danej transakcji stanowiłby przychód, w sztuczny sposób zwiększałoby dochód PGK”,
- w interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej w Bydgoszczy z dnia 21 stycznia 2013 r., sygn. ITPB3/423-651/12/ MK, w której organ podatkowy wskazał, że „niezależnie od poziomu cen stosowanych przez członków podatkowej grupy kapitałowej, nie podlegają one weryfikacji i szacowaniu przez organy podatkowe dla celów podatku dochodowego od osób prawnych. W konsekwencji, ustawodawca umożliwił podmiotom tworzącym podatkową grupę kapitałową, stosowanie w rozliczeniach dokonywanych między sobą, cen obiegających od cen rynkowych.”,
- w interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z dnia 2 lipca 2013 r., sygn. ILPB3/423-154/13-8/AO, w której organ podatkowy wskazał, że: „Ustawodawca przewidział bowiem, że możliwość doszacowania dochodu podatnika, który dokonuje transakcji z podmiotami powiązаныmi zawartymi na warunkach nierynkowych nie znajduje zastosowania w przypadku transakcji dokonywanych przez podmioty tworzące podatkową grupę kapitałową.”,
- w interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 16 lipca 2013 r., sygn. IPTPB3/423-159/13-2/GG, w której organ podatkowy odstąpił od uzasadnienia prawnego swojego stanowiska, potwierdzając tym samym stanowisko wnioskodawcy, że: „niezależnie od poziomu cen stosowanych przez członków podatkowej grupy kapitałowej, nie podlegają one weryfikacji i szacowaniu przez organy podatkowe dla celów podatku dochodowego od osób prawnych.”

Podniesiono także, że twierdzenie Wnioskodawcy znajduje potwierdzenie także w orzecznictwie sądów administracyjnych. Przykładowo:

- Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 28 listopada 2011 r. (sygn. akt I FSK 155/11) stwierdził, iż „Jedną z korzyści z funkcjonowania w ramach PGK jest przyznana mocą przepisu prawa (art. 11 ust. 8 u.p.d.o.p.) możliwość rozliczania cen transakcyjnych w ramach tej grupy. Jeśli

zatem PGK korzysta z uprawnień przyznanych jej przepisami prawa, to z całą pewnością nie można postawić jej zarzutu, iż czyni to w celu uchylenia się od opodatkowania lub uniknięcia opodatkowania."

- Naczelny Sąd Administracyjny, w wyroku z dnia 26 maja 2010 r. (sygn. akt I FSK 781/09) także potwierdza twierdzenie Wnioskodawcy wskazując „Z kolei PGK daje ich uczestnikom możliwość swobodnego kształtowania cen, przy założeniu, że nawet gdy będą one odbiegały od cen rynkowych, nie będą one kwestionowane. (...) W rozpoznawanej sprawie mamy (...) do czynienia z sytuacją, w której podatnik korzysta z ustawowego uprawnienia do działania w ramach PGK, które wiąże się ze swobodą kształtowania cen w ramach grupy."

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego w zakresie stosowania przepisów dotyczących cen transferowych w stosunku do transakcji dokonywanych pomiędzy spółkami tworzącymi Podatkową Grupę Kapitałową - jest prawidłowe.

Mając powyższe na względzie, stosownie do art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej, odstąpiono od uzasadnienia prawnego dokonanej oceny stanowiska Wnioskodawcy w ww. zakresie.

Na marginesie należy zaznaczyć, że regulacje art. 14 ust. 1-3 omawianej ustawy (z wyjątkiem art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze) określają zakres uprawnień przysługujących organom podatkowym w ramach procedury kontroli wykazywanych przez podatników skutków podatkowych transakcji odpłatnego zbycia rzeczy lub praw majątkowych - nie zawierają natomiast norm natury materialnoprawnej adresowanych do podatników. Wskazany przepis nie dotyczy w sposób bezpośredni praw i obowiązków Wnioskodawcy, gdyż nie jest on adresatem normy zawartej w przedmiotowym przepisie. Należy bowiem odróżnić kwestię obowiązku wykazania przez Wnioskodawcę skutków podatkowych danej transakcji dla celów jego rozliczeń podatkowych (uiszczenia zaliczki na podatek dochodowy, złożenia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu/poniesionej straty w roku podatkowym i wpłaty podatku należnego) od kwestii określenia „ostatecznych” skutków podatkowych danej transakcji po stronie przychodów podatnika - tj. określenia, czy rozpoznane przez niego skutki podatkowe planowanej transakcji po stronie przychodów nie ulegną zmianie w wyniku działań „kontrolnych” właściwego organu podatkowego.

Jednocześnie należy wskazać, iż niniejsza interpretacja dotyczy tylko spraw będących przedmiotem zapytań Zainteresowanego. Inne kwestie poruszone we własnym stanowisku Wnioskodawcy (odnośnie przełożenia dokonywanych transferów w ramach Podatkowej Grupy kapitałowej na wysokość dochodu PGK a tym samym na wysokość podatku, tj. w zakresie neutralności podatkowej transakcji dokonywanych pomiędzy członkami PGK), które nie zostały objęte pytaniem nie mogą być - zgodnie z art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej - rozpatrzone.

Końcowo w odniesieniu do wyroków sądów administracyjnych powołanych przez Wnioskodawcę, należy wskazać, iż artykuł 87 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.) stanowi, że źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są; Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe, rozporządzenia i akty prawa miejscowego.

Katalog źródeł prawa zawarty w art. 87 Konstytucji wyraźnie wyklucza orzecznictwo sądów jako źródło prawa powszechnie obowiązującego, a zatem zasady konstytucyjne nie nadają orzecznictwu sądów administracyjnych mocy powszechnie obowiązującej.

Wskazać także należy, iż przedstawione we wniosku orzeczenia sądów administracyjnych, zostały wydane w indywidualnych sprawach w określonych, odrębnych stanach faktycznych i tylko do nich się

odnoszą. Nie są natomiast wiążące dla tego organu, który wydał przedmiotową interpretację indywidualną. Każdą sprawę Organ podatkowy jest zobowiązany traktować indywidualnie.

W odniesieniu do powołanych przez Wnioskodawcę interpretacji indywidualnych należy stwierdzić, że zostały wydane w indywidualnych sprawach i nie są wiążące dla organu wydającego przedmiotową interpretację. Powołane interpretacje nie stanowią źródła prawa, wiążą strony w konkretnej indywidualnej sprawie, więc zawartych w nich stanowisk organów podatkowych nie można wprost przenosić na grunt innej sprawy.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.